

La UB serà social o no serà!

La Universitat de Barcelona és una universitat gran, és la primera universitat del país i té un clar compromís social. La Universitat de Barcelona ha estat la fortalesa del coneixement sense deixar, però, de ser permeable a les demandes i necessitats socials, de tenir voluntat transformadora i progressista.

Malauradament, en els darrers anys, hem vist com la nostra universitat ha canviat aquesta visió, forçada a adaptar-se a l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES). Malauradament no s'ha sabut comprendre a temps el que aquest procés de convergència europea suposava...

L'EEES ens el justifiquen amb tres paraules: Homogeneïtzació, Mobilitat i Competitivitat. Homogeneïtzació perquè suposadament volen establir un sistema de titulacions únic i comparable a Europa. Mobilitat perquè suposadament volen que els i les estudiantes circulem fàcilment per tot el sistema universitari europeu. Competitivitat perquè suposadament volen renovar el model docent per tal de formar i servir millor a la societat.

Ara bé, ara que tenim el Reial Decret definitiu, que estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials, a la ma podem dir sense rancúnia però amb fermesa que teníem raó, Bolonya ens enganya!

Aquest Reial Decret confirma totes les ombres que fa molt i molt temps que veiem en el Procés de Bolonya; de fet, ara només queden les ombres. Ni la homogeneïtzació dels títols ni la mobilitat dels i les estudiantes són ara veritat. No hi haurà homogeneïtzació perquè els graus seran de quatre anys mentre que a la resta d'Europa seran de tres, perquè l'elaboració de títols és descentralitzada i perquè el reconeixement de crèdits automàtic només es farà al "curs zero" i doncs la mobilitat es queda on era fins ara. Que queda, doncs, de tots els avantatges que assegurava el discurs oficial per vendre'ns la moto? Res! Amb Bolonya res ha canviat cap a millor...

A mode de conclusió, volem reflexionar sobre el vertiginós ritme amb el que es desenvolupa aquest procés. El retard que porta el Govern respecte als altres països és considerable i, tot i així, s'accepta acríticament l'horitzó 2010 fixat a Bolonya (1999), com si d'un moment místic es tractés. Quan no s'ha donat a conèixer a la societat de manera suficient les implicacions d'aquest procés, quan els denunciats efectes col·laterals no han estat valorats, quan la convergència europea genera un rebuig social considerable, quan la precaució aconsellaria reduir la velocitat i obrir el debat social per buscar el consens entorn a un tema de cabdal importància, el Govern comença la casa per la teulada. Les universitats han de córrer per dissenyar els plans d'estudi, obligades a oferir noves titulacions al 2010. I tot això sense el finançament necessari per les noves infraestructures i l'augment de personal docent format que exigeix la nova metodologia docent basada en l'aprenentatge. Així, la

darrera de les promeses de Bolonya, la reforma docent que ens hauria de fer més competitiu, tampoc sembla que s'hagi de materialitzar. Així ni homogeneïtzació, ni mobilitat, ni nou model docent!

Exigim, per tant, la paralització d'aquest procés que a mesura que avança el temps ens mostra més clara la seva finalitat: la mercantilització de l'ensenyament. Exigim que s'impulsi i fomenti un debat obert i plural en torn al model universitari ja que per la transformació social i cultural que volem la Universitat és una eina bàsica i no una simple fàbrica de personal qualificat. Cal que tothom i tingui accés, que compagini una vessant formativa amb una vessant crítica i humanista. En definitiva, que sigui veritablement pública i de qualitat. I això amb Bolonya és impossible!

Amb Bolonya, la UB no serà ni la llar del coneixement ni el motor del progrés social que ha de permetre construir dia rere dia un món millor. Per això, ara més que mai, diguem NO A BOLONYA, NO A LA UNIVERSITAT NEOLIBERAL. DEFENSEM LA UB, DEFENSEM LA UNIVERSITAT SOCIAL!